De zegenpraal der liefde

bron
De zegenpraal der liefde. Z.p., ca. 1840

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_zeg001zege01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

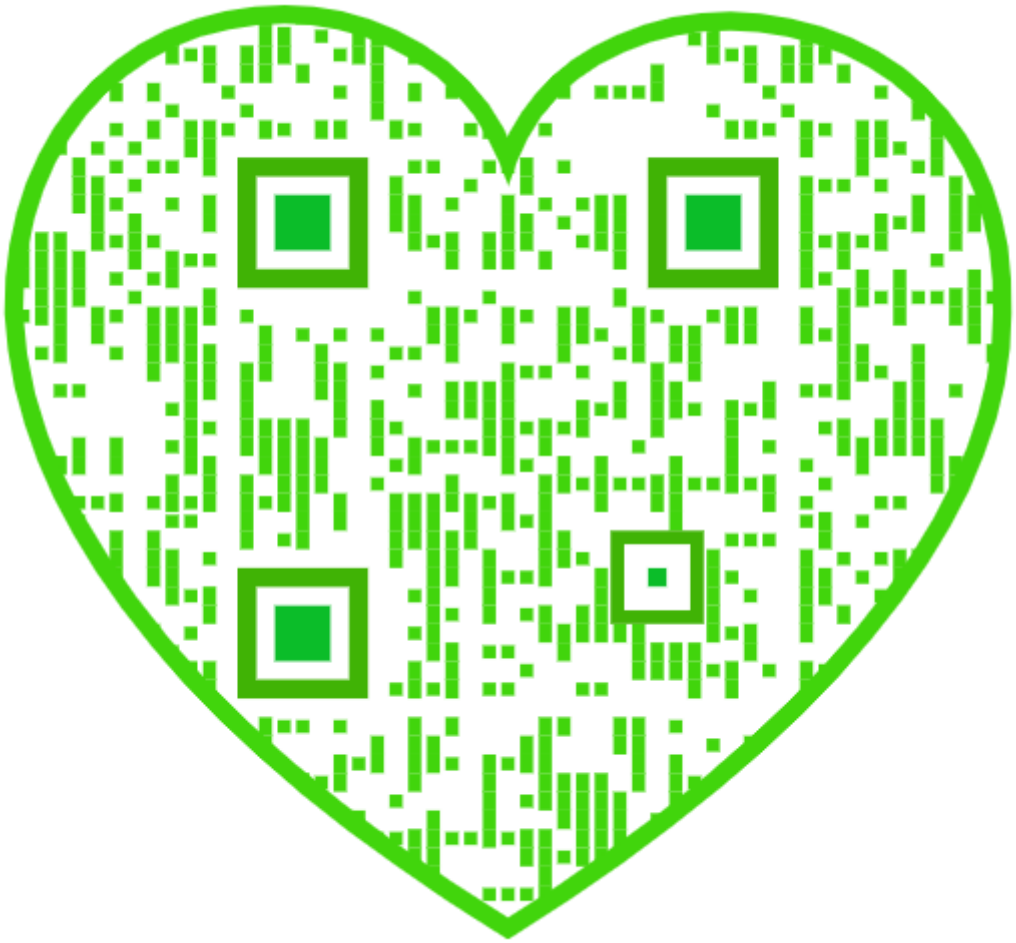

De zegenpraal der liefde.

Wys: God save the King.

1.

Wat men op aard verlangd,
De liefde is de beste dwang;
  Wat men verlangd,
De min heerscht overal,
Al op het aardsche dal,
En het geeft vreugd en lust,
Als men een Meisje kust.

2.

Wat baat ons doch 't fortuin,
Met al haar gekke luim,
  Wat baat 't fortuin,
Als men het eenzaam heeft,
Nooit in de liefde leeft,
Weg, weg dan met het geld;
Dat maar de zorgen kweld.

3.

Al is de beurs dan plat;
De liefde is een schat;
  Die meer bevat;
Als men zyn Liefje kuscht;
Haar minnevonkjes bluscht,
Dan leeft men vergenoegd;
Hoe ook een ander zwoegd.

4.

Haar Oogjes als een vuur;
Die stralen uur op uur;
  In ons dat vuur;
Haar poesle blanke hals;
Haar mondje, ô zo mals!
Doordringen in myn hart;
Door wellust heel verward.

5.

Hier zwygd het Oorlogs staal;
En 't donderend Metaal;
  Vind hier haar paal;
Want zelfs de grootste Held;
Hoe hy ook draaft in 't veld;
Door Venus wicht verblind,
Word zwakker als een kind.

6

Geleerdheid hoog beroemd;
Werd naauwlyks zelf genoemd;
Hoe men 't verbloemd,
Want ook de Advocaat;
Schoon hy verstandig praat;
Als 't hart tot liefde neigd,
Is 't dat hy aanstonds zwygt.

7.

In Kerk en Burgerstaat,
Ja! waar men zoeken gaat;
De Liefde staat;
Ook de Ambachtsman, die bloed,
Hoe hard hy werken moet;
Vind hy zyn Liefje schoon;
Van al zyn arbeid loon.

8.

Want ieder Jaarsaisoen;
Kan Venus krachten voên;
En maakt ons groen,
't Is waar, de Lentetyd;
Maakt recht de jeugd verbleid,
De Zomer geeft ons lust;
Dat elk zyn Liefje kuscht.

9.

Maar ook de Winterdag;
Hoe men bevriesen mag;
Baart minneklagt;
Men voeld dat Liefdevuur,
Gestadig op den duur;
Al trillend van de Kou,
Verwarmd een Jonge Vrouw.

10.

Dus wat men ook begeert;
Wat onze vreugd vermeerd,
Wat elk begeerd;
Van al het aardsche goed;
Smaakt niets zo zuiker zoet;
Als dat me een lieve Meid;
Al kuschend streeld en vleid.

EYNDE.

Een nieuw lied,

Op een Aangenaame Wys.

1.

Het is nu tyd om stil te gaan vertrekken,
Eer dat het iemand word gewaar,
Ik zou wel haast ontdekken,
Dan zit ik in groot gevaar.
Het gaat alles naar wensch,
Ik hoor of zie geen eene mensch,
Wel aan! ik gaan de deur stil uit.
Of anders raakt de zaak verbruid,
En niet te min, zo als men zegt,
Verliest de Kastelein zyn regt.

2.

Ik ben een Edelman gebooren,
Maar echter ben ik slegt by kas,
Dit meisje zou myn wel bekooren;
Indien zy maar van Adel was,
Ik heb een honger ook niet min,
Ei! ei! dat valt 'er lelyk in,
Ik bezit zo waar geen roode duit,
Och Hospes veeg de Lei maar uit,
En bloot gesteld voor schand en spot
Een Edelman moet in caisot.

3.

Ik zal my dol gaan practiseeren,
Dat myn Papa in korte tyd,
Myn geen Ambacht heeft laten leeren
Ik trouwde zeker met die Meid.
Verdomt! wat een raare grap;
De Meid is aan de trap,
Nu ben ik in de knel,
Ik myn gaauw herstel,
Trala, trala, trala.

4.

Zô vroeg reeds opgestaan,
Myn Heer! nu al gereed?
Om zo op Reis te gaan,
Daar niemand niet van weet, (bis.)
Jy zal myn eerst betaalen,
De duivel zal jou haalen;
Ik zal al de Knechts ontwaken,
Dat uw de Ribben kraaken,
Gy komt hier niet van daan,
Gy zult my eerst betaalen.
Papieren of Geld.

5.

Myn Papiere schatten,
Zyn niet waard om aan te vatten,
Nieuws-Posten, oude Couranten,
lang bespaard,
Met malkaar geen Stuiver waard.
Och myn goudbeurs is zo arm,
En zo dun als een Snyders darm,
Myn Horlogie, ik zeg ja,
Is wel vyf minuuten na,
Al wat ik heb gelyk gy ziet;
Alles is nul en anders niet, (bis.)

6.

Gy kunt vertrekken,
Gy kunt verdwaalen;
Daar is toch niets van u te haalen,
Gy zyt myn geen moeite waard,
Waar mede zal ik uw vereeren,
Alles, alles te crediteeren,
Gy zyt een allerbeste niet.

7.

Dit meisje maakte my aan 't schrikken
't Is 't dat ik heene gaan,
Zy kon lelyk myn betrekken;
Als zy alles op ging wekken,
Maar zy is tog al niet kwaad.
Arbeids loon zal uw gedenken,
Moet ik tog maar links om zwenke
Zonder complimente meer,
Vertrek en komt nooit weer.

8.

Het laat zig horen, het laat zig prysen
Ik gaan nooit zo ver weer reizen
Ik heb een honger als een Paard:
Dit Logement kon my behagen,
Maar ik durf my hier niet langer te
wagen,
Ik ben u Dienaar ik gaan op reis,
Dank u voor uw gunstbewys. (bis)